

Vader Anchises (Verg. Aen. VI, 679-712)

At pater Anchīsēs penitus convalle virente
inclūsās animās superumque ad lūmen itūrās 680
lūstrābat studiō recolēns, omnemque suōrum
forte recēnsēbat numerum, cārōsque nepōtēs
fātaque fortunāsque virum mōrēsque manūsque.
Isque ubi tendentem adversum per grāmīna vīdit
Aenēān, alacrīs palmās utrāsque tetendit, 685
effūsaeque genīs lacrimae et vōx excidit ōre:
‘Vēnistī tandem, tuaque exspectāta parentī
vīcit iter dūrum pietās? Datur ōra tuērī,
nāte, tua et nōtās audīre et reddere vōcēs?
Sīc equidem dūcēbam animō rēbarque futūrum 690
tempora dīnumerāns, nec mē mea cūra fefellit.
Quās ego tē terrās et quanta per aequora vectum
accipiō! Quantīs iactātum, nāte, perīclīs!
Quam metuī nē quid Libyae tibi rēgna nocērent!’
Ille autem: ‘Tua mē, genitor, tua trīstis imāgō 695
saepius occurrēns haec līmina tendere adēgit;
stant sale Tyrrhēnō classēs. Dā iungere dextram,
dā, genitor, tēque amplexū nē subtrahe nostrō.’
Sīc memorāns largō flētū simul ōra rigābat.
Ter cōnātus ibi collō dare bracchia circum; 700
ter frūstrā comprēnsa manūs effūgit imāgō,
pār levibus ventīs volucrīque simillima somnō.
Intereā videt Aenēās in valle reductā
sēclūsū nemus et virgulta sonantia silvae,
Lēthaeumque domōs placidās quī praenatat amnem. 705
Hunc circum innumerae gentēs populīque volābant:
ac, veluti in prātīs ubi apēs aestāte serēnā
flōribus īnsīdunt variīs et candida circum
līlia funduntur, strepit omnis murmure campus.
Horrēscit vīsū subitō causāsque requīrit 710
īnscius Aenēās, quae sint ea flūmina porrō,
quīve virī tantō complērint agmine rīpās.